

במדינה

(המשך מעמוד 7)

השנוע היה נרמה כי הפרשה לא זה כלבר שלא הסתיימה, למרות הוראת הנאשם בבית הדין, אלא הולכת להתרחב ולהגיע לממדים יותר ויותר גדולים.

מישרה בכירה. מבחינת האחריות וחוסר האחריות, יש דמיון ניכר בין פרשה זו ובין פרשת ראשיהש"כ. את כל הפרשות מאחדת דמותו של אדם אחד: רפאל איתן. ישראל הודתה שהוא עמך בראש מיבצע פולארד כצרות הכרית. האמריקאים מאשימים אותו עכשיו שהיה מעורב בעבר בפרשה של גניבת אוראניום מארצות הברית לישראל. אוראניום, כפי שכל אדם יודע, הוא חומר הגלם לפצצה גרעינית. איתן גם היה האיש שגייס עם קום המדינה את ראשיהש"כ, אברהם שלום, לשרות — כפי שגילה העולם הזה בשבוע שעבר.

בינתיים התמנה איתן לתפקיד בכיר במשק המדינה — ועיתוני אמריקה דיווחו על כך בהרחבה.

עיתונות

קשר השתיקה

צלם עיתונות עקשן
וכתבת ירדני נבונה
הכשילו מזימת השתיקה

זה התחיל כמו סיפור בלשי. ביום החמישי שעבר, בשעות הבוקר המוקדמות, נכנסו שני גברים הרורים כלבר שם לאולם המעצרים, שבו ישב השופט ארי זוראב. מחמת השעה המוקדמת, נכח באולם רק צלם העיתונות של אבי ריאל, שהוא גם עיתונאי חזק. בשהתי

היכה בבית הדין שיפט לבן דודו העיתון נא, עד הצהריים, ובבית הדין ניסה להשיג פגיע על כל העיתונאים בבית הדין שיפט שלא יפרסמו את הסיפור. כאשר הגיע בן דודו, הסתדרו השניים בחצר, ובן הדוד אמר כי הוא לא יפרסם את הסיפור בעיתונו, אבל יתכן שהסיפור יגיע דרך סוכנות עיתונים. העיתונאים האחרים לא הבטיחו לקרוב רבר. הצלם אבריאל פנה לכתב חדשות בבית הדין שיפט השלום, משה פרל, והציע לו את התמונה הבלעדית שצילם. הוא כתב ביקש את התמונה ואמר שהוא יפרסם את הסיפור. עוד באתו ערב הביא הצלם את תמונתו לחדשות. למחרת הופתע אבריאל לראות כי אף עיתון לא פרסם את הסיפור, גם לא עיתונות. כאשר שאל מדוע לא פרסם הסיפור, אמרו לו הכתבים: "יש חוקים מאתנו פה."

יש בן דודו. יתכן שזה היה סופו של הסיפור, אלא שבערב שבת פגש הצלם החרוץ את כתבת הירדני כרמלה מנשה בהפגנות כפתח תקווה. הוא סיפר לה את הסיפור ונתן לה את תצלום לום בקשת המעצרים נגד קרוב. מנשה התלבטה הרבה עד שהחליטה לשבור את קשר השתיקה שהיא לא היתה שותפת לו. כמוצאי שבת, בחדשות של השעה שבע, פרסם הרדיו את הידיעה על מעצרו של עורך הדין קרוב ודבר שחרורו בערובה.

זה היה האות ליתר העיתונאים. ביום ראשון בבוקר התפרסמה הידיעה בעיתון הארץ. בחתימת כתבת הידיעה מיישטן צבי הראל, ועוד באותו יום ה"תפרסמה הידיעה גם בחדשות. יתרה מאוחר התברר כי גם סוכנות עיתונים לא העבירה את הידיעה, מאחר שקרוב היה שם ושיכנע את העיתונאים.

פרקליט קרוב (מימין)

גם עשירים ומפורסמים שווים בפני החוק

על מחלקת החדשות של הסוכנות. מן הראוי לציין כי בן דודו של קרוב הוא אחד העיתונאים שהגישו בזמנו את הבקשה לבטל את צו איסור הפרסום שהטיל השופט איתל על מעצרים של יהודה ויעל מוריץ. הנימוק לבקשה זו היה אז שאין לסבול מיוחסים בבית הדין שיפט, וכי גם עשירים ומפורסמים שווים בפני החוק.

טכניקה מוצלחת

"אינך צריך גוף משולש, כדי להכין כמתמטיקה!" פסק העיתונאי אמנון אברמוביץ בגיליון השבת האחרון של בעריב. בהגיבו על הדר, מחבר רחפול, איתן, כי עימנואל ולד, מחבר רחפול, חסר נסיון קרוב.

היתה זאת אחת הדוגמות הרבות לכתיבה תוקפנית, עירנית ומחודדת שקנתה לה, לאחרונה, מהלכים בעיתון נות.

וכך תאר השרדן גבי גזית, המשמש פרשן סופשבוע בידיעות אחרונות, את הקהל בוועידת הניסוח של המרכז הליברלי: "הקהל נראה כמו יישום מוצלח של טכניקת הקפאת הגיונות והשבת לחיים!"

עוקצנות, שבה בחר באי קפריסין כמטרה של מילחמת "ישיברירה" ישראלית נוספת. זוהי פארודיה המוכוזה מחדש כי האימרה האנגלית, המצוינות מוזרה הרבה יותר מכל העולה על הדמיון? ניתנת גם לשימוש דר סיטרי: המיזון אינו שונה בליכך מן המציאות.

ראשיהמשלה הצהיר שלא ייתכן, לא בא בחשבון ולא יסולה, ששתי העדות בקפריסין ימשיכו במעשיהן נגדנו. שימעות שיפר קבע, ביומן הבוקר של קול ישראל. כי ממשלת ישראל חלוקה בתוכה בין שרים המצדדים במילחמה עם קפריסין ובין מי שמעדיפים מילחמה בין המפלגות בקואליציה. הרב מאיר הכנא הודיע, שהוא יוצא לקפריסין לדרוש מאוכלוסייה לעזוב את האולה כהן הצהירה — מתוך דירת רווקים בת חדר אחד במיסגד בשכם, שתפסה יחד עם שישה חברי כנסת ממפלגות הימין — כי מבחינה היסטורית קפריסין היא חלק מארץ ישראל. רק סגן שרי החוץ, רוני מילוא, קרא לילך בשמו. בהופעה בפני סניף חרות בירוחם, בהשתתפות כל ארבעת חבריו, הכריז, כי בניין קפריסין כולו אינו אלא תעלול מלוכלך מצד המערך, כדי למנוע את הרטציה.

מוזוחה בספינה

בן זכיהוה נמשכו ההכנות לפלישה ישראלית לקפריסין, כשחיליהם מגייס גם את היאכטות מהמרינה בתל אביב. כרוגמת הפעולה הבריטית בנרקיק, בעת זבועונה אחת יצאו סוכני המוסד לקפריסין, כדי לשכנע את המיעוט הארמני להצטרף לכוח הפלישה הישראלי, לכשיינחת באי.

אך לפיצוץ גרמה הממשלה היוונית, שהטילה איסור על מכירת קוקה קולה לתיירים ישראלים, מכיוון שהשתמישו במטבעות ישראליים באוטומטים. ואילו התורכים פעלו בצורה מעליבה ביותר בהגבילים ל-200 כלבר ככל עת את מיספר הישראליים בקאזינו של קירנאה.

כשנחתו הצנחנים הישראליים בקפריסין ויחידות קומנדו פשטו על החוף, הופיע ראשיהמשלה, שימעות פרס בטלוויזיה, כדי להודיע לתושבי האי כי כוונתה של ישראל היא שלום. ואילו הקפריסאים אף לא חלמו על מילחמה. דרישתם היחידה היתה, כי מאחר שמדובר במילחמה, על כוחות הפלישה הישראליים לשלם עבור קנייתיהם במוזון גים ולא באמצעות כרטיסי אשראי. מפקד כוח הפלישה דחה, כמובן, אולטימטום זה על הסף.

דובר צה"ל העביר בינתיים את מטהו לאולם האבירים בעכו, וצולם כשהוא מלווה את ראשיהמשלה ושר הביטחון על סיפון צוללת ננסית.

בינתיים הגיעו אל האי מאות כתבים, שדרים וצלמים מרחבי העולם, ודיווחיהם העוינים גרמו בעיה רצינית להסברה הישראלית. אך משרד החוץ היה מוכן לכך, גייס למאבק ההסברה את הלוחם האמין, צחי הנגבי ממישרד התעשייה והמיסחר, ששיתף בפועלו הן את סגן מנהל מחלקת אוקיאניה והן את קצין הקישור הראשי עם קרן רטשילד.

פעולת ההסברה הצליחה, וסקר שערכו זאב חפץ וקונסול ישראל בניו יורק, משה יגר, הוכיח כי 21 וחצי אחוזים ממאמרי המערכת באיזור ברוקלין תומכים בפלישה הישראלית, ורק 67% מתנגדים. לאחרים לא היתה דעה.

כאשר שריהפנים נחת בקפריסין ומסר לכתבו של יתד נאמן, ביטאון ש"ס, כי אינו טוחש שבכל ספינות הפלישה נקבעו מזוזות, נצרכו הפגנות סוערות במאה שערים ובכני בריק.

לקציני ההליווי הישראליים גם הסתבר כי המעטפות החתומות שנשלחו אליהם לקראת המיבצע כללו בטעות מפות לא של קפריסין, אלא של לוב ושל משולשהוהב בתאילנד. רק הצי של חב"ד הציל את המצב, בהביאו עימו את מפות הממלכה התנכ"ית של אלתיאהבה אפרודיטה.

שלום בג'עדן

ב ינתיים הלכה וגרלה תנועת התיירים הישראליים לאי, ובמיוחד של מישפחות חיילי המילואים ונציגי דובר צה"ל. הבעיה היחידה שהעיקה במקצת על חופש הפעולה של הישראליים באי היתה ריוקא והתערבות של הרבנים הראשיים ושל חוגים חרדיים בארץ ונציגיהם בקפריסין, אשר דרשו להטיל איסור מוחלט על ביגדיים ביקני.

וכך, בשקט, בשלווה, באושר ובנחת, נמשך המיבצע הישראלי, "שלום ביוזח הים התיכון (שמ"ה)". המיבצע אמור היה להסתיים תוך 48 שעות, אך נמשך שש שנים, עד שראשיהמשלה החדש, ישראל קיסר, החליט להוציא את צבא הפלישה הישראלי מאי, בתמיכתו של שריהאוצר החדש, קיר פלסטר.

ברם, משניתנה הפקודה לפנות את קפריסין, חלה התפתחות מהימנה. החיילים בשרות סדיר ומילואים כאחד סהכרו לרום, כי האי הוא ממש גן עדן: מ"ה הצהירו מנהגם בו הוא נבונה של 10% כלבר, אין שם שירות מילואים ומס" נסיעות, ואילו המכס על מכוניות ומכשירי וידיאו הוא 15% כלבר. ואשר לסיכוס בין היוונים והתורכים — הודות לפלישה הישראלית שני הצדדים כרתו שלום ביניהם.

אולם בעיקבות ההתרחשויות בקפריסין נובכת העובדה שכוח צה"ל כה גדול נשאר באי בנגדים אורחיים, חזר השלום גם ליהודה, שומרון ועזה: למתנחלים לא היה לפני מי להתלונן, וכן לא היה מי שיגן עליהם, ולפיכך הגיעו מהר מאוד להסדר עם שכניהם הערבים. וגם ערביי הגדה רוו נחת, שכן הממשל הצבאי הגיע דה פאקטו לסימו, והבעיות עם גוש אמונים ירדו מן הפרק. כך, איפוא, הושג השלום באיזור.

במלאת ארבע שנים למילחמת הלבנון, שיוז מיה האומללים והמאמללים כינוה, "מילחמת שלום הגליל", לא היה יכול תדו לויטה להתאפק. לויטה, המייצג בארץ את חשובי העיתונאים של בריטניה הגדולה, ושהיה במשך שנים גם מבכירי הכתבים של "מעריב", חיבר סאטירה

מילחמת שלום בקפריסין

ב שלהי האביב ובהתקרב מועד הרטציה הלכה והתחממה האווירה בארץ: גדל מיספר התקריות בשטחים הכבושים, בעיות חשונות נשונות בתחום יחסי ישראל-מצרים הועלו שוב לכותרות, והמצב הכלכלי הוסיף להחמיר.

אך כל אותן התפתחויות לא זכו לשומתילב כה רבה, בכלל זה בטלוויזיה וברדיו, כמו האירועים שקרו באי השכן,

קפריסין, בו רבו התקריות הקשורות לישראלים ולמטרות ישראליות.

מראות בקאזינו

ת חילה זכו שני תחוליו של שגריר ישראל באי למיספר שיריקות של טוריסטים יוונים, שהצליחו להימלט כשהם רכובים על אופניים. דורן, הציג במקומם של צים. נעצר כעת פשיטה שערכה המישטרה על בית בושת מקומי. גבי שושנה מ' (שמה שמור במערכת), מפתח תקווה, נעצרה בצאתה מחנות כלבו מקומית, ובתיקה אפורה שלא שולם עבורה, ושהסתר מאוחר יותר יר היא תוצרת של קפריסין. בירושה רבחה הודיעה שחלקה היווני של קפריסין מכין מילחמה נגד ישראל, כשהוא נתמך, כמובן, על ידי אש"ף. אך גם התורכים, תושבי האיזור האחר בקפריסין, גרמו להגברת המתח, בעוצרם ללא היסוס ארבעה ישראלים. שניים מהעוצרים הואשמו בכך, כי בעת המישחק בקאזינו של קירנאה השתמשו במראה כמכשירי עזר, ואילו השניים האחרים סירבו, לטענת התורכים, לשלם עבור מישלוח סמים, שסופק להם ליצוא.

מנהיגי ישראל הגיבו, כמובן, בכעס. אריאל שרון, אשר היה הראשון שהזיז את האומה מפני הפרובוקציות היווניות-תורכיות, האשים את ממשלת האחרות בחולשה. בתוכנית מוקד, שסודרה באופן הול בטלוויזיה, הודיע השר לוי, כי פקעה סבלנותה של ישראל. ממלא מקום